

Slovácký krúžek v Brně

Obsah:

Plánované akce

Společenská kronika

Jubilanti

Poděkování za zaslání Pamětního listu

Poděkování dárcům do tomboly

Valná hromada

Zpráva starosty o stavu krúžku v roce 2008

Slováček – zpráva o činnosti za rok 2008

Zpráva o krojovém vybavení

Vize nastupujícího starosty

Folklorní akce

Koledování v Březině

Vánoční vystoupení – Louka, Šumavská (13.12., 17.12.)

Akce Kulový blesk aneb 12. ročník pochodů

Když něco končí, tak něco jiného začíná - Silvestr 2008

Začala nám i folklorní plesová sezóna

Tradiční moravský ples v Praze 21. 2. 2009

Ostatní

Placení příspěvků

Slovo na závěr

Plánované akce

besedy na Šumavské: stř. 15. 4 - košt vína, 20. 5. - beseda s hostem, 17. 6.

nahrávací studio na Kaunicové : So 25. 4. „Dozvuky 100. výročí SK aneb Keď sem sa narodil, už jsem byl bohatý“

Společenská kronika

Jubilanti

jubilant	narozen	věk
RNDr . Marcela Linhartová	4.4.1949	60
MUDr. Hana Dostálová	17.4.1959	50
Ing. Václav Muselík	15.4.1949	60
Oldřich Krejčí	6.5.1914	95
Božena Rosenbergová	17.5.1949	60
Zdeňka Veselá	23.6.1939	70

Poděkování za zaslání Pamětního listu

Vážený pane doktore Štěpánku,

moc Vám a všem Vaším spolupracovníkům děkuji za zaslání Pamětního listu vydaného při příležitosti oslav 100. výročí založení Slováckého krúžku v Brně. Velmi mě to potěšilo. Je to milá připomínka na listopadovou akademii Slováckého krúžku v minulém roce, při níž byly pokřtěny reprinty 1. až 4.dílu zpěvníků mého otce.

Když jsem nedávno v televizi sledoval pásmo o Slováckém krúžku, tak jsem si znovu uvědomil obrovský význam tohoto amatérského sdružení, které nemá u nás obdoby. Nikdo tak soustavně a cílevědomě nepropaguje lidovou kulturu jako právě Slovácký krúžek. A oproštěnou od vlivu šoubyznysu, jak to tam správně jednotliví zpěváci poznamenali, např. p. Luboš Holý...

A tak se cítím opravdu poctěn, že jsem tento Pamětní list obdržel.

Se srdečným pozdravem

Jan Poláček
syn sběratele dr. Jana Poláčka

Poděkování dárcům do tomboly

Milí krúžkaři,

ráda bych touto cestou poděkovala těm z vás, kteří svými dary laskavě přispěli do letošní plesové tomboly. Byli to: Lucie D'Ambrosová, Pavla D'Ambrosová, Jitka Andryšková, Milan Belka, Zdeňka Bravenec, Brešovi, Lad'a Bulíček, Anna Buřilová, BVV, a.s., Martina Čížková, Josef Dokoupil, Dostálovi, Ujo Fajo, Martin Ficker, pan Filipenský, Eva Filová, Štěpán Foral, Anna Formánková, Mirek Hebron, Jara Homola, Martin Horký, Jan Hořák, Jana Hüsková, Marie Charuzová, Alena Janíková, Yvona Jánošíková, paní Jurčová, Antonín Juřeník, Klímovi, Roman Krejčí, Zdena Kristová, Kroulíkovi, Tomáš Kubín, Jan Kuča, Jožka Kučera, Jiřina Lacinová, Vašek Linhart, Marcela Linhartová, Macháčkovi, Ivanka Metelková, Jeník Moštěk, Jara Nešpor, Romana Ningerová, Vlád'a Novotný, pan Pavelčík, Bohunka Pavlíková, Pavla Pazourková, Luď'a Podhorányi, Milada Poláková, Josef Pokorný, Pavel Rampula, Žeňa Rosenbergová, Jiří Saul, František Severín, Drahomíra Skalníková, Zdeněk Smělík, pan Sochor, Mira Stanislav, Jan Stöhr, Josef Sýkora, Zdeňka Šebesta, Blažena Šmídová, Štempelovi, pan Tůma, Iveta Turková, Lojza Vala, Zdena Veselá, Jiří Veselý, pan Viktorin, Jiří Zablatzky a 3. stárkovský pár.

Zvláštní poděkování patří radám a pomoci Bohunky Pavlíkové, Romana Krejčího a manželů Klímových, kteří mezi dary obětavě strávili sobotní odpoledne a hlavně celý večer.

Slovácký krúžek v Brně

Díky vám všem se podařilo dát dohromady velice pěkných 244 cen, které nejen udělaly radost šťastným výhercům, ale zpestřily a zpříjemnily plesový večer nám všem. Díky ještě jednou.

Jana Lojková

Valná hromada

Zpráva starosty o stavu krúžku v roce 2008

Vážení krúžkaři,

máme za sebou rok, v němž jsme si připomněli 100. výročí založení našeho krúžku. Dalo by se také říci, že jsme celý minulý rok tomuto výročí věnovali. Ve své zprávě se proto budu věnovat především tomuto výročí, přesto je však nutno pohovořit i o dalších věcech, které činí krúžek krúžkem.

Členská základna a čestní členové

Tak především v roce 2007 jsme měli 194 platících a 17 čestných členů, tedy celkem 211 členů. V loňském roce to bylo již 202 platících a 18 čestných členů, tedy celkem 220. Nárůst devět platících členů ovšem není, vzhledem k tomu, kolik lidí chodí na besedy u cimbálu, zase až tak moc. Všichni naši příznivci by se měli stát platícími členy Slováckého krúžku, protože členské příspěvky by měly být jedním z pilířů financování krúžku, byť samozřejmě v naší košaté činnosti se musíme spoléhat i na dotace a sponzorské dary. Čím více ovšem budeme soběstační, resp. čím méně budeme závislí na dotacích, tím více budeme jako spolek nezávislí. Navíc spolek a jeho význam se měří i jeho velikostí. Nechci tím říci, že bychom byli spolkem malým, ale tradice nás zavazuje k zintenzivnění práce na tomto poli. Přesvědčovat o výhodách členství ve Slováckém krúžku může skutečně každý z nás!

Jen pro osvěžení paměti si v této zprávě dovolím vyjmenovat také naše čestné členy, protože mnozí z těch, kteří řady krúžku rozmnožili v posledních letech, některé z nich, zejména ty, kteří pravidelně nedochází na besedy, pravděpodobně neznají. Je to tedy zakladatel sborů Slováckého krúžku a bývalý dlouholetý vedoucí mužského sboru Antonín Bartošík; bývalý primáš krúžkařské muziky a v současnosti vedoucí muziky Slováčku Jan Beránek; basista krúžkařské muziky Ladislav Bulíček, který na tomto postu působí již od roku 1964; Marie Bulíčková zvaná Mimča, jedna ze zakladatelů umělecké rady krúžku, dlouholetá vedoucí nácviků taneční složky a členka výboru krúžku, manželka zesnulého Miloše Bulíčka, jednoho z pilířů krúžkařské muziky v 50. - 70. letech 20. století; jedna ze zakladatelek a dlouholetá vedoucí Slováčku Pavla D'Ambrozovová, dříve také výborná tanečnice, reprezentující krúžek na různých soutěžích; tanečník, dramaturg, scénárista a dlouholetý místostarosta krúžku Zdeněk Fajbus; manželka jednoho z nejdéle sloužících starostů krúžku Františka Hejného a dlou-

Slovácký krúžek v Brně

holetá opora krúžku Hilda Hejná, v loňském roce devadesátiletá; vedoucí ženského pěveckého sboru Yvona Janošíková; vynikající tanečník a zpěvák, jedna z opor krúžku ve 40. letech a zároveň nejstarší člen krúžku (v roce 2009 se dožívá 95 let) Oldřich Krejčí; zpěvačka, krúžkařská výtvarnice, jedna ze zakladatelek umělecké radu krúžku a organizátorka krúžkařských zájezdů Zdena Kristová; dlouholetý revizor krúžku Josef Kučera; člen krúžku od válečných let a folklorní redaktor Jaromír Nečas; zapisovatelka výboru, organizátorka plesových tombol a dobrá duše soudní stolice Bohuše Pavlíková; sólová zpěvačka krúžku v 40. a počátkem 50. let minulého století Jiřina Veškrnová; dlouholetý starosta a místostarosta krúžku Rostislav Viktorin; bývalý primáš krúžkařské muziky a vynikající zpěvák Luboš Holý; bývalý stárek krúžku a rodověrný Podlužák František Kašník a v loňském roce nově jmenovaná tanečnice, bývalá vedoucí taneční složky a v současnosti krojová hospodářka krúžku Hana Macháčková. Bohužel, ani loňský rok se neobešel bez bolestných ztrát. Rozloučili jsme se navždy s naším dlouholetým členem Rostislavem Svobodníkem (86 let) a také s muzikantem a bývalým místostarostou krúžku, ing. Vladimírem „Hefinem“ Svobodou (84 let). S Hefinem se za krúžek za přítomnosti starosty a za zpěvu našeho ženského sboru rozloučil místostarosta Rosťa Viktorin (viz –JA–: *Strýc Hefin už nedojde...* Krúžkozor 81, září 2008, s. 19).

Ples Slováckého krúžku

Každoročním vrcholem krúžkařské činnosti v letech bez výročí, a těch je většina, je bezesporu ples Slováckého krúžku. Loňský 58. slovácký ples byl již součástí oslav 100. výročí krúžku. Konal se v sobotu 2. února tradičně v Kongresovém centru na brněnském Výstavišti. Hrála Dechová hudba Charváčanka s kapelníkem Jožkou Dobešem, zpívajícím bubeníkem Staňou Balgarem a se zpěvačkou Marií Koskovou, předtančení měl na doporučení a domluvu Františka Kašníka obstarat Slovácký krúžek z Hlohovce a Charvátské Nové Vsi, ale tato chasa ani přes sliby nepřijela. Stalo se to prakticky vůbec poprvé v historii pořádání našich plesů. Naštěstí nám trn z paty vytáhla chasa ze Starého Lískovce, kterou na ples přivedla Hana Macháčková, jež předtančila Moravskou besedu. K slavnostnímu zahájení plesu patří neodmyslitelně defilé krojovaných návštěvníků. Bylo jich loni méně než obvykle, také návštěva plesu nebyla závatná. Z těch početnějších krojovaných skupin bychom mohli jmenovat chasu z Doubravníka (10), zmíněnou již a početnou chasu ze Starého Lískovce (32), chasu ze Spytihněvi u Uherského Hradiště (6), zbytek pak již byli pouze jednotlivci nebo dvojice (Jundrov, Krumvíř, Ždánice, Tetčice aj.). Chyběli také zástupci pražského krúžku, zato přátelé z Bratislavy (10), vedeni Marií Kollarociovou, byli jednou z ozdob dolního sálu. Do tomboly se shromáždilo 260 cen, takže i přes menší návštěvu byl ples finančně poměrně úspěšný. Poděkování všem, kteří se o ples zasloužili, vyšlo v Krúžkozoru 80 (červen 2008), na s. 1–2. Na plesu měla svoji premiéru také výstava komentovaných fotografií a dokumentů ze stoleté historie

Slovácký krúžek v Brně

Slováckého krúžku v Brně, uvedená na dvanácti panelových plochách 70x100 cm. Tato výstavka byla potom na konci roku znovu instalována po dobu od 5. 10. do 5. 11. ve vestibulu Etnografického ústavu na Koblížné ulici a 8. 11. na jubilejním koncertě na Kounicově ulici v Brně. Dokumentační materiál sesbíral, utřídil a naaranžoval Zdeněk Fajbus.

S návštěvou plesů, zejména krojované části návštěvníků, nemůžeme být spokojeni. V získávání souborů či krúžků na plesy je nutno se osobně angažovat, větší pozornost je zapotřebí věnovat také propagaci.

Besedy u cimbálu

Tím, co dělá Krúžek krúžkem, jsou besedy u cimbálu. V loňském roce jsme jich zorganizovali 10 (z důvodů obsazenosti sálu se neuskutečnila beseda Mikulášská), navíc téměř všechny s nějakým programem. V lednu to byl kromě valné hromady již tradiční oharkový šmak, v únoru, na poslední den fašanku, se uskutečnila fašankova beseda, na níž tentokrát pochování basy skutečně znamenalo muzikantský šestinedělní půst, neboť březnová beseda v loňském roce poprvé vyšla tak, že se vyplnilo dlouholeté úsilí starosty nepořádat v postním období besedy (popř. je pořádat s náhradním programem). Tato beseda byla navíc spojena s promocií Fajovy *Storočenky* – 172 stránkové encyklopedie zachycující historický vývoj Slováckého krúžku v Brně za sto let jeho existence. Knížku jsme vydali s finanční podporou Ministerstva kultury ČR v nákladu 500 ks, redakčně se na pracích podílel zejména starosta krúžku. V dubnu byla uspořádána velice úspěšná (finančně, návštěvou i počtem vzorků) beseda s koštem ovocných pálenek v režii tanečníků. V květnu byla beseda u cimbálu spojena s promocií propagačního DVD *Slovácký krúžek 100 let hraje, tančí a zpívá*, které jsme vydali také vlastním nákladem v počtu 300 ks, opět za podpory Ministerstva kultury ČR, beseda byla dále zpestřena vystoupením „dorostenek“ ze Slováčku, tedy starších dívek, věkem již do tohoto dětského souboru nepatřících, které zazpívaly několik písní, jež s nimi nacvičil Jan Beránek. Bohužel se ukazuje, že žádná z těchto nadějných folkloristek nepokračuje dále v dospělých složkách krúžku. Neměli bychom dopouštět, aby odchovanci Slováčku mizeli z dosahu krúžkových aktivit. Mechanismus přechodu ze Slováčku do krúžku by se měl stát předmětem jednání umělecké rady krúžku. Zářijovou besedu zpestřilo vystoupení taneční složky s novým pásmem z Březové pod Lopeníkem, které s tanečnicí nacvičila dr. Věra Kovářů. Tanečníci zároveň vystoupili s ukázkou nově pořízených brodských košil, rukávců a sukní, rekonstruovaných svépomocí dle historických záznamů z konce devatenáctého století. V říjnu se více než vyvedly krúžkové Havelské hody, navštívené tentokrát skutečně mimořádně. Zde bych snad měl připomínku k tomu, že příliš dlouhé tančení pro kytičku při hodech prakticky omezilo možnost volné taneční zábavy na minimum. Účast na listopadové besedě byla ovlivněna „únavou“ ze 100. výročí, uskutečnila se pouze 10 dní po slavnostní akademii, přesto však byla ozvláštněna promocií dalšího díla – *videozáznamem třítýdňového jubilejního koncertu* na dvou DVD (záznamový komplet DVD byl

Slovácký krúžek v Brně

vydán v nákladu 150 ks). Vánoční beseda byla obohacena programem Mirka Dostála a Petry Sáňkové (Haluzové), který byl v sobotu před tím prezentován na již tradičním vánočním koncertě v Louckém klášteře ve Znojmě. Pořad vznikl po vypětí stého výročí těžce a v křečích, přesto jej však lze označit jako velmi úspěšný. Suma sumárum, s besedami a jejich náplní můžeme být spokojeni.

Krúžkozor a internetové stránky

Krúžkozor, jehož jsme loni vydali čtyři čísla – 79. – 82., vedený redaktorem Václavem Linhartem, jenž se opíral o pomoc Romana Krejčího, poměrně objektivně a zevrubně informoval o dění v krúžku, navíc v něm vyšla i řada zajímavých polemik a článků k výročí krúžku i o výročí krúžku, spokojeni však stále nemůžeme však být s jeho grafickou úrovní a často i jazykovou kulturou, byť redaktor dělá, co může. Bude na novém výboru, aby z této naší tiskoviny konečně učinil reprezentativní krúžkařský věstník. Domnívám se, že si finančně nestojíme tak špatně, abychom nemohli Krúžkozor tisknout celý, třeba i v menší periodicitě, jako činí například pražský krúžek se svými Vědomostmi.

Krúžek je také zapojen do moderního způsobu komunikace a propagace, neboť má svoji internetovou stránku, již založil nebohý Zdeněk Kopřiva a o niž se stará zejména Jan Privarčák. Řekl bych, že stránka je slušně navštěvována (cca 27 000 návštěv). Webová stránka se tak stala nepostradatelným prostředníkem Krúžku u těch, kteří používají moderní komunikační systémy. Na našich webových stránkách lze najít i archiv Krúžkozoru, fotografie ze zajímavých akcí a řadu dalších potřebných informací. Adresa stránky zní www.kruzek.cz. Přesto je však nutno této krúžkařské prezentaci věnovat pozornost, materiály tam nejsou často aktualizované a také prezentace krúžkařských publikací a tiskovin není zcela v pořádku (v poslední době se před internet prodá poměrně hodně krúžkařských tiskovin). Také název našeho spolku tam není dobře uveden, na což jsme již dříve upozorňovali: Slovácký krúžek totiž není „*folklorní soubor a sdružení milovníků slováckého folkloru*“ nýbrž spolkem, jehož součástí je také folklorní soubor. Navrhoval bych proto, aby název zněl např. *Spolek rodáků z moravského Slovácka a milovníků slováckého folkloru* či *Spolek milovníků slováckého folkloru a folklorní soubor...* Název by měl zavést nový výbor a nechat jej schválit příští valnou hromadou. Mezitím by se však již provizorně mohl používat.

Soubor a vystoupení

Krúžkařský soubor (a také dětský Slováček) tedy, jak je již zřejmé z předcházejícího odstavce, patří neodmyslitelně k činnosti Slováckého krúžku, je také při různých vystoupeních nejvíce viditelný. K výrazným změnám, pokud jde o jeho organizaci a vedení jednotlivých složek od roku 2007 nedošlo, chci zde upozornit snad jen na jednu důležitou okolnost, a totiž že se, počínaje lednem 2009, ujímá uměleckého vedení tanečnicků Zdeněk Šebesta, člověk nad míru povoláný, s autoritou jak v taneční složce, tak v krúžku jako takovém. Tato novina bezesporu do budoucna zajistí dobré fungování této složky.

Slovácký krúžek v Brně

V rámci souboru se v loňském roce uskutečnilo několik soustředění. Taneční složka souboru uspořádala výjezdní soustředění v Újezdci u Luhačovic s účastí cca 30 lidí v březnu, všechny složky souboru se pak sešly na společném soustředění, věnovaném náviku pořadu ke 100. výročí krúžku, ve dnech 17. 5. – 18. 5. ve Filipově údolí na Hornácku. Akci, která byla důležitá i pro stmelení kolektivu, úspěšně zajistila Zdena Kristová. Ohlasy na ni byly pouze pozitivní. Další společné soustředění, kdy již šlo skutečně do tuhého, se uskutečnilo 1. listopadu v Mělčanech u Brna. Pobyt a průběh soustředění obětavě a úspěšně zajistila Hana Macháčková.

Pokud jde o vystoupení, nebylo jich v loňském roce vzhledem k přípravám na koncert ke stoletému výročí mnoho. Tak 24. 5. se uskutečnilo vystoupení taneční skupiny a sólisty Mirka Stanislava v hotelu Continental pro hosty III. mezinárodního semináře biofyziků, pořádaného Biofyzikálním ústavem AV v Brně, 28. – 31. 8. se všechny složky souboru zúčastnily XIX. Mezinárodního folklorního festivalu Brno, kde byl stému výročí krúžku věnován podle všech referencí velice úspěšný pořad *Slovácký krúžek v Brně stoletý*, který připravili Zdeněk Šebesta a Jiří Kroulík a pro nějž průvodní slovo sestavil Václav Štěpánek. Pořad moderovali Mirek Hebron a Jitka Brešová. Dne 14. 9. vystoupil soubor krúžku již „tradičně“ na Bítešských hodech ve Velké Bíteši u Brna. Nejhektičtějším měsícem, pomineme-li přípravy na sté výročí, byl, pokud jde o vystoupení, prosinec. Sedmého prosince tak vystoupil ženský sbor v Březině v pořadu Advent v Březině. Devátého prosince vystoupily oba sbory při vernisáži výstavy obrázků na skle nazvané *Malované nebe* v Etnografickém ústavu Moravského zemského muzea, 11. 12. se uskutečnilo vystoupení mužského sboru a muziky na vyhlášení Univerzitního vína Univerzity obrany České republiky (našeho sponzora, díky němuž můžeme konat besedy u cimbalu v sále na Šumavské) a konečně 13. prosince všechny složky souboru a děti ze Slovácku předvedly adventní program *Ó velmi šťastná hodina* v Louckém klášteře u Znojma. Autory programu byli, jak již uvedeno výše, Miroslav Dostál a Petra Sáňková, režie se ujal a úspěšně se jí zhostil Jiří Kroulík. Posledním loňským vystoupením byla účast hudecké muziky (Josef Pokorný, Lad'a Bulíček a Martin Klásek), starosty Václava Štěpánka a zpěváků Mirka Stanislava, Jana Privarčáka, Yvony Janošíkové a Evy Fillové na 151. komponovaném pořadu *Čtení na půdě* který byl připraven z tvorby Vladimíra Úlehly v Památníku Jiřího Mahena v Brně. Při něm starosta četl ukázky z díla V. Úlehly, jež pak zpěváci a muzika doprovázeli písněmi z Úlehlovy strážnické sbírky.

100. výročí krúžku

S přípravou koncertu a organizací sálu bylo spojeno skutečně značné úsilí, kvůli němuž se pravidelně setkával výbor spolu s uměleckou radou, v posledních měsících před koncertem i vícekrát měsíčně. Jak známo, scénář pořadu připravil Miroslav Hebron (zajistil také výrobu velké stovky k výzdobě koncertního sálu a nálepky s emblémem stého výročí krúžku na vína a další propagační materiály), finalizoval jej pak zejména Václav Štěpánek. Režie se na poslední chvíli ujali Jiří Kroulík a Zdeněk

Slovácký krúžek v Brně

Šebesta a dlužno podotknout, že více než úspěšně. Nebýt jich (a spolupráce Zd. Fajbuse, který také připravoval uspořádání a výzdobu sálu), jen stěží by vše klapalo. Důležité také bylo zajištění vlastního chodu akce, na němž se ze svým týmem podílel Jaroslav Ungerma. Prakticky všichni členové krúžku byli do příprav nějak zapojeni. Celá situace byla ještě komplikovanější o to, že se v den výročí navíc uskutečnilo i setkání krúžků, které obětavě připravila Zdena Kristová v kraji Pohádky máje. Krúžky se setkaly v ostrovačické hospodě U Nedbálků, kde pro ně byl připraven oběd a kde si také prohlédly muzeum Pohádky máje, dále pokračovali na hrad Veverčí, jímž je provedl kastelán Petr Fedor a v jehož příhrádce pak byl zorganizován košť vína.

Samotnému koncertu předcházela rozsáhlá propagační činnost. Spočívala jak v dílčích koncertech, které se díky nadstandardním vztahům s vedením etnologického ústavu MZM, zejména s ředitelkou dr. Hanou Dvořákovou, pořádaly v prostorách Paláce šlechtičen (na jehož fasádě také již od počátku října visel velký poutač, připravený Zdeněkem Fajbusem, na němž byl zveřejněn přehled všech doprovodných akcí stého výročí), tak v rozhlasových vystoupeních či tiskových zprávách, článcích v tisku a v neposlední řadě také v přípravě pozvánek, plakátů a programu vystoupení.

Dne 14. října se tak v rámci propagace krúžkařského výročí uskutečnilo dobře navštívené *Mužácké zpívání při burčáku* v Etnografickém ústavu v Brně, kde vystoupili také hosté z Hornácka. Víno a burčák, jehož se po programu vytvořilo více než třicet litrů, zajistil Zdeněk Bravenec. Šestnáctého října měl v Paláci šlechtičen svůj pořad Slováček a 22. 10. se uskutečnilo vystoupení taneční skupiny a ženského sboru. V té době probíhal v muzeu Evropský seminář o mečových tancích, takže účinkující předvedli všechny fašankové občůzkové tance, které má krúžek v repertoáru.

Pokud jde o rozhlas a tisk, 30. 10. v 17.30 hod. v pořadu *Na moravskou notu* v rádiu Brno vystoupil starosta Václav Štěpánek spolu s Jaromírem Nečasem a Lubošem Holým, kteří vzpomínali na své působení v krúžku. V pořadu *Apetyt* starosta inzeroval akce k výročí, stejně jako v rozhovoru v novinách *Právu*. Již po slavnostním večeru, 10. prosince, hovořil o krúžku a svém působení v něm s moderátorkou Helenou Hájkovou celou hodinu Zdeněk Fajbus a konečně 22. 12. v 15,00 hod. proběhlo živé hodinové vysílání v brněnském rozhlase s moderátorkou Marcelou Antošovou, kterého se zúčastnil mužský sbor a pozvaní hosté - členové - legendy Slováckého krúžku v Brně Jan Pavlík, Luboš Holý a Jaromír Nečas. Jim sekundovali Zdeněk Fajbus a Jan Beránek, krúžek jako celek představoval starosta Václav Štěpánek. Z jeho pera pocházejí také články o krúžku v *Malovaném kraji* (6/2008) a *Národopisné revui* (4/2008). Sřtípky ze slavnostního večera přinesl *Folklorní magazín* televizního studia Ostrava na druhém programu České televize 24. ledna 2009, o pořadu psal Jan Pavlík v *Malovaném kraji* (1/2009), recenze z pera renomovaných etnografek Jany Pospíšilové a Heleny Beránkové vyjde také v *Národopisné revui*, další zprávy byly publikovány v novinách *Moravský jih*, v časopisu *Folklor* (1/2009) aj.

Tisk pozvánek a plakátů s motivy slováckých tanečníků od akademického malíře Bořka Bayera zajistila sponzorsky Hana Macháčková, programovou brožuru zpracoval,

Slovácký krúžek v Brně

graficky upravil a tisk zajistil starosta krúžku. Brožuru vytisklo za zlevněnou cenu nakladatelství Albert-František Šalé z Boskovic. František Šalé také měl lví podíl na tom, že k výročí krúžku vyšel reprint prvních čtyřech dílů Slováckých písničiek Jana Poláčka, tedy těch, které kdysi krúžek vlastním nákladem vydal a které krúžek proslavily. O tom, že šlo o počín aktuálně načasovaný a dobrý, svědčí ostatně i skutečnost, že větší část nákladu je již rozebrána. Reprint sbírky byl doplněn rozsáhlou vědeckou studií Václava Štěpánka, v níž byly objasněny okolnosti vzniku sbírky, přiblížena biobibliografie jejího tvůrce, dr. Jana Poláčka, a zhodnocen obsah sbírky. Kromě této předmluvy, publikované na úvod prvního dílu, byly všechny díly opatřeny kratším úvodem, v němž byly přiblíženy okolnosti vzniku tohoto reprintu. Není snad třeba zdůrazňovat, že reprint byl slavnostně představen na koncertě k výročí krúžku za přítomnosti sběratelova syna ing. Jana Poláčka, nakladatele Františka Šalého a také čtyřiaředesátiletého Oldřicha Krejčího, který stál se svojí tanečnicí Ljubou Heinrichovou modelem profesoru brněnské techniky, akademickému malíři Františku Hlavici, pro obálku čtvrtého dílu sbírky.

Po koncertě byly zasloužilým členům krúžku rozdány vzpomínkové listy, které připravila Zdena Kristová, a keramické plakety k výročí krúžku, jež vyhotovil Jaroslav Homola. Součástí upomínkových předmětů byla také koštovačka se staronovým logem Slováckého krúžku (bylo vybráno ze sedmi návrhů na hodové besedě u cimbálu v říjnu loňského roku), jejíž výrobu zajistila Alena Janíková. Zvláštní poděkování pak zasluží ti, kteří se postarali o příliv sponzorských peněz. Největší zásluhy zde má Alois Vala, ale také Marian Breš a mnozí další. Seznam sponzorů byl publikován v Krúžkozoru, kde je také řada dalších článků, upozorňujících na zásluhy těch, kteří se nějakým způsobem na výročí podíleli. Všem Vám tedy budiž dík za to, že jsme takto důstojně mohli vstoupit do moravské historie...

Movitý majetek

Ve zprávě o naší činnosti nemohou chybět také údaje o movitém majetku krúžku. Ten spočívá zejména v nástrojích – dvou cimbálech, dvou basách a ve velkém množství krojů a krojových součástek, často velice starých a etnograficky cenných (více viz zpráva krojové hospodářsky). Krúžek má všechny tyto věci uloženy v kulturním domě na Charbulově, a to jak v krojárně, do níž byl postupně přenesen veškerý krojový inventář, o nějž se obětavě stará Hana Macháčková, která kroje čistí, spravuje a také je již v předloňském roce inventarizovala, tak ve skladu nástrojů a v krúžkovém skladu, kde jsou také uloženy zpěvníky, CD a další materiál, který krúžek může prodávat, jakož i předměty k vystoupení. V tomto skladu je také umístěna knihovna krúžku a archiv. Pokud jde o předměty určené k prodeji, měla by být v co nejkratší době provedena jejich inventura, s níž by měla být krúžkařská veřejnost seznámena v Krúžkozoru.

Poděkování odstupujícím členům výboru

Slovácký krúžek v Brně

Letošní valná hromada je po třech letech valnou hromadou volební. Výbor krúžku, který dostal důvěru v roce 2006, dovedl krúžek, řekl bych že úspěšně, k významnému mezníku – k jeho stému výročí. Ne všichni členové výboru kandidují i v letošním roce, a jsou to vesměs Ti, bez nichž by se naše výročí jen stěžejí uskutečnilo. Po deseti letech tak odchází z výboru hospodářka krúžku **Romana Ningerová**, jíž za tu dobu proteklo rukama mnoho milionů korun, které musela správně vyúčtovat. Činila tak mimořádně zodpovědně, často na úkor tance, zpěvu i pohody jak na besedách, tak na plesech. Budiž jí za to velký dík. Takovou hospodářku by nám mohla závidět mnohá renomovaná firma a bude jen těžké za ní nalézt náhradu.

Minimálně od počátku sedmdesátých let je krúžkařskou výborovou funkcionářkou **Bohunka Pavlíková**. Pečlivá zapisovatelka, starající se o výročí členů krúžku, o plesovou tombolu, ale také vždy pečlivě prověřující, jestli bylo vše v pořádku do konce zorganizováno. Těžko si po té době představit výbor krúžku bez jejího úsměvu a její péče. Těžko ovšem také předpokládat, že by bez veškeré té činnosti i přes své zdravotní problémy vydržela. Jistě bude vše z povzdálí sledovat a když bude třeba, přiloží svou ruku opět k dílu. Díky Bohunko za Tvoji obětavou práci.

Se svojí funkcí revizora se loučí také strýc **Josef Kučera**. Člověk, jehož dobrá nálada neopouští ani v pro něj smutných a složitých situacích, který pro krúžek dělal a dělá i mnohé další úkoly, než jen revizi - zastupoval jej např. v brněnském folklorním sdružení apod. I tobě tedy, milý Jožko, patří velký dík.

Poděkování starosty

Vážení přátelé, po deseti letech starostování Slováckému krúžku jsem se v letošním roce i já rozhodl z pracovních důvodů již dále nekandidovat na starostenské místo. I z toho důvodu, že si myslím, že po deseti letech se každý člověk ve funkci vyčerpá a zapadne do stereotypů, které mohou být pro jím vedenou organizaci zhoubné. Změna na tomto postu tedy může krúžek vést jiným směrem a jiným metám. Nastoupit na toto místo po Janu Miroslavu Kristovi vyžadovalo značný díl odvahy. Nebýt Hany Macháčkové (tehdy ještě Janíkové), která mne na plese úspěšně přesvědčovala, asi bych se toho neodvážil. Děkuji všem, kteří mi v této funkci pomáhali, zejména pak místostarostovi Zdeňku Fajbusovi, s nímž jsme často vedli bouřlivé diskuse, ale vždy snad ku prospěchu krúžku. On se více staral o tu souborovou část krúžku, já pak se snažil posilovat spolkovou činnost krúžku a také jeho osvětové poslání (mj. i vydáváním nejruznějších materiálů o krúžku). Do budoucnosti se samozřejmě další práci ve výboru krúžku nezříkám, v nejbližších dvou letech chci ovšem zůstat pouze jako člen krúžkové umělecké rady, která, jak známo, je poradním orgánem starosty. Po Janu Miroslavu jsem zdědil také velký úkol – napsat monografii o historii krúžku. Část práce na tomto poli vykonal svoji Storočenkou Zdeněk Fajbus, na mne je historické zhodnocení krúžku v rámci dějin moravského folklorního hnutí. Snad se mi to v nejbližších pěti letech podaří...

Závěrem

Slovácký krúžek v Brně

Všechny členy Slováckého krúžku bych chtěl na závěr vyzvat k aktivní práci nejen na krúžkařském dění, ale i v práci pro Krúžek či k podpoře Krúžku. Náš spolek je velký, má také velká vydání a před sebou požadavek neusnout na vavřínech stoletého výročí. Vždy před sebou musíme mít nějaké cíle, jak řekneme souborové (velká vystoupení, zájezdy), tak, a to vzhledem k tradici zejména, spolkové. Myslím, že takovým naším dalším počinem by mělo být vydání zbývajících třech dílů Poláčkových Slováckých pěsniček. Dovedme to, co nám kdysi překazila komunistická moc, do zdárného konce a učiňme z celé Poláčkovy sbírky dědictví Slováckého krúžku! Vyzývám proto ty z Vás, komu to nečiní zásadní problémy, k dobrovolnému zvýšení svých členských příspěvků či k jinému daru pro Krúžek. Mnozí z Vás by jistě také mohli pro Krúžek obstarat sponzorský dar nebo inzerci od svých přátel podnikatelů. Jak ukázalo sté výročí, jde to. Čím „bohatší“ Krúžek bude, tím bohatší také může být jeho činnost na poli slováckého folkloru tak, jak nám to ukládají naše stanovy.

Václav Štěpánek,
emeritní starosta

Slováček – zpráva o činnosti za rok 2008

Soubor Slováček působí od září 2008 v nově získaných prostorách v bývalé ZŠ Plovdivská v Brně - Žabovřeskách. K dispozici jsou zde 3 učebny, přizpůsobené pro nácviky, a malý sklad pro úschovu kláves a drobných rekvizit. Dochází sem asi 50 dětí ve věku od 4 do 12 let. Samostatnou skupinu tvoří děti z MŠ Dubová v Jundrově.

V průběhu loňského roku se děti věnovaly nácviku programu na slavnostní vítání malých dětí do života pro ÚMČ Bystrc a Kníničky a také předvedly nové velikonoční pásmo v ZŠ v Líšni a v kostele u Minoritů. V soutěži Černovický zpěváček soutěžily 4 děti, z nichž Jakub Ohnoutek postoupil do celostátního kola mezi 50 nejlepších zpěváků z celé České republiky.

O letních prázdninách proběhlo souborové soustředění v Hamrech u Svojanova. Zde se soubor připravoval na vystoupení na XIX. MFF Brno, na pořad Slovácký krúžek stoletý a na další festival Jundrovské jablíčko. V listopadu se Slováček zúčastnil společného pořadu ke 100. výročí SK v Brně a také vánočního vystoupení v Louckém klášteře ve Znojmě a v Klubu UO na Šumavské.

Cimbálová muzika Slováčku po ukončení činnosti vedoucího Jana Beránka pravidelně nenacvičuje. Proto je nejdůležitějším cílem pro další období nalézt jiného vedoucího muzikanta a vytvořit pod jeho vedením muziku novou, složenou ze současných hudebně nadaných členů Slováčku.

P. D'Ambrosová
vedoucí souboru Slováček

Zpráva o krojovém vybavení

V současné době Slovácký krúžek vlastní 1250 krojových součástek.

Všichni aktivní členové krúžku mají většinou kroj hornácký i kyjovský, a to v několika variantách.

Kopaničářských krojů je celkem 6 mužských a 6 ženských, jsou vyčištěné a připravené v krojárně, dnes už jen k občasnému použití, protože jsou staré, náchylné k poškození.

Krojové součástky postupně doplňujeme, obnovujeme, i když jen po trochách, je to velmi náročné, především finančně.

Pro zpěvačky jsme doplnili 3 kyjovské kroje o polosváteční variantu, pořídila se nová pánská košile ke kyjovskému kroji, doplnily se některé součástky hornáckého ženského kroje, především vzácné černé sukňe – 5 kusů.

Dále se postupně dávají dohromady 3 ženské kyjovské kroje sváteční a v Malé Vrbce mám zamluvené rukávce a některé další krojové součástky za výhodné ceny – vyberu až na místě.

V další fázi bych se chtěla zaměřit na holínky, chybí velká čísla a některé jsou už v zoufalém stavu.

Zpěváky bych chtěla poprosit, aby od Jiřky Kopřivové vyzvedli a vrátili kroj po Zdenkovi a aby zařídili vrácení nebo výměnu kroje Jožky Donného, poněvadž nemá stále provedenou krojovou inventuru a kroj je mu stejně malý, nepoužívá ho.

Všechny aktivní členy Slováckého krúžku prosím, aby se ke krojům chovali vlídně, dobře se o ně starali, a pokud s ošetřením kroje budou mít problémy, ať se zeptají zkušenějších, nebo mě.

A na závěr chci poděkovat všem, kteří na nás myslí a ozvou se, pokud je někde zajímavá krojová nabídka.

Hana Macháčková

Vize nastupujícího starosty

Vážení krúžkaři a přátelé Slováckého krúžku v Brně!

Jak již jistě mnozí z Vás víte, byl jsem na letošní valné hromadě 21.1.2009 zvolen novým starostou krúžku. Jelikož na VH bohužel nezbyl dostatek času na to, abych Vás seznámil s okolnostmi své nominace, jakož i se svojí vizí krúžku do příštích let, využívám k tomu stránek březnového Krúžkozoru.

Jak známo, můj předchůdce ve funkci starosty Dr. Václav Štěpánek vykonával tuto funkci nepřetržitě po několik volebních obdobích. Z vážných osobních a pracovních důvodů požádal výbor o uvolnění z funkce po tom, co se velkou měrou podílel na důstojném průběhu oslav 100 let trvání krúžku v průběhu celého loňského roku.

Slovácký krúžek v Brně

Za to bych mu chtěl ještě jednou z tohoto místa moc poděkovat a zároveň vyjádřit svoji naději, že se po nějakých dvou třech letech ke starostování opět vrátí. Jelikož se do funkce starosty nikdo nějak nehrnul a volba výboru padla na moji osobu, rozhodl jsem se po určitém čase váhání, že se pokusím Václava na jedno volební období zastoupit. Přiznám se, že to pro mě nebylo lehké rozhodnutí, avšak učinil jsem jej nakonec jak z důvodu svého vztahu k Václavovi, tak také z pocitu osobní spoluzodpovědnosti za život krúžku. K mojemu pozitivnímu rozhodnutí přispěla nemalým dílem i skutečnost, že ve výboru je i přes změny na některých postech řada schopných a zkušených krúžkařů, na jejichž podporu a aktivitu hodně spoléhám. Uvítám rovněž podnětné návrhy členů z řad mužského i ženského sboru, taneční složky či starších členů ze „súdné stolice“.

Vzhledem k tomu, že svým věkem patřím spíše už k té starší generaci krúžkařů (po 15 letech aktivního působení ve Slováckém krúžku Praha jsem členem našeho krúžku od poloviny devadesátých let) a o národopis Slovácka se aktivně zajímám už od svého mládí, mám samozřejmě svoji určitou představu o tom, jak by měl krúžek fungovat, co je jeho posláním. Nemohu se ubránit dojmu, že by asi bývalo lepší, kdybych Vás se svojí vizí o krúžku mohl seznámit ještě před volbou starosty. Je totiž dost možné, že byste mě potom starostou vůbec nezvolili, neboť se moje představy o směřování krúžku nemusí a možná ani nebudou shodovat s názory většiny krúžkařů (je škoda, že konání VH ve volebním roce nepřikládá řada členů náležitý význam, což dokazuje nízká účast). Jednou ze základních otázek dotýkajících se činnosti krúžku je otázka, je-li krúžek soubor či spolek. Myslím, že odpověď správně formuloval na VH odcházející starosta V. Štěpánek – Slovácký krúžek v Brně je spolek, v jehož rámci působí folklorní soubor (ten má svoje jednotlivé složky – tanečníci (chasa), mužský a ženský sbor a dětský soubor Slováček. Není tedy „folklorním souborem a spolkem milovníků slováckého folkloru“, jak je dosud nepřesně uvedeno na webových stránkách krúžku.

To, jak každý z nás osobně krúžek chápe, je podle mého názoru dáno především způsobem zapojení každého člena do krúžkařského života. Pro tanečnický a možná i některé členy mužského či ženského sboru je krúžek asi více souborem, zatímco starší generace a rodáci ze Slovácka jej chápou spíše jako krajanský spolek. Myslím, že oba pohledy na krúžek se nevyklučují a je jen třeba rozvíjet činnost krúžku takovým směrem, aby se spolková i souborová činnost krúžku navzájem vhodně doplňovaly.

Důležitou oblastí krúžkařské činnosti je poznávání a udržování tradic života na slovácké dědině, které jak známo vycházely z církevního kalendáře. Zde bych se přimlouval za to, aby se po „pochování basy“ na fašankové besedě už dále nehrálo a netancovalo a to během celého postního období až do Velikonoc. Jinak bychom totiž dokazovali, že lidové tradice a obyčejy jsou pro nás už jen jakýmsi zvláštním rituálem bez vnitřního obsahu, tak jak je bohužel dnešní doba tzv. folklorismu někdy chápe.

Postní besedu bez muziky bychom mohli využít k dosud neprávem opomíjené vzdělávací činnosti ve formě přednášky na dané téma, promítnutí nějakého zajímavého filmu

Slovácký krúžek v Brně

s národopisnou tematikou či videozáznamu z minulých akcí krúžku, ke zpěvu písní „a capella“, pro které není na ostatních besedách dost prostoru, či jen tak k přátelskému besedování a kořtování našich dobrých vín.

Velký význam pro život krúžku vidím v navazování a udržování přátelských a osobních kontaktů našich členů se Slováckými krúžky či dědinskými soubory v regionech Slovácka. K tomu bychom měli využít zájezdů a účasti na místních národopisných akcích, jakož i zpětného pozvání dědinských souborů k nám (ať už na některou z besed či Slovácký ples). Již dnes se jeví možnost navštívit Starý Podvorov na Podluží na základě předběžného pozvání od skupiny Podlužáků, kteří vystoupili na 100. výročí. Jistě se však najdou možnosti navštívit i jiné regiony za účelem jejich lepšího poznání a navázání osobních kontaktů. Myslím, že v tomto směru velice dobře pracuje Slovácký krúžek Praha, z jehož zájezdové a poznávací činnosti bychom mohli čerpat inspiraci. Rád vzpomínám na zájezdy pražského krúžku na různé folklorní akce na Slovácku či Slovensku. Na druhou stranu se však přiznám k tomu, že jako chasa jsme v dobách mého mládí v pražském krúžku hrubě nedoceňovali tehdejší přednáškovou činnost (přednášky na různá témata dotýkající se Slovácka připravovaly významné osobnosti krúžku a měly vždy vysokou úroveň) a mnohdy jsme místo účasti na přednášce raději pili pivo v přilehlé restauraci. Dodnes se za to stydím.

Pokud jde o návštěvu a poznávání jednotlivých slováckých subregionů, musím na tomto místě ocenit obětavou a odborně erudovanou práci Zdeny Kristové, která pro naše členy zorganizovala řadu poznávacích zájezdů s velmi zajímavým programem. Je jen škoda, že o tyto zájezdy není větší zájem ze strany taneční složky, pro kterou jsou zatím lákavější zájezdy do zahraničí.

Svoje nezastupitelné místo má rovněž udržování a prohlubování vzájemných vztahů se členy bratrských slováckých krúžků v Praze a Bratislavě. Zvláště bratislavský krúžek se po rozdělení federace ocitl v těžké situaci, neboť se tím prakticky zastavil příliv nových Moravských Slováků, kteří dříve přicházeli do Bratislavy ať už na studia nebo z důvodu zaměstnání. Věřme, že alespoň „Skaličané“ a ostatní Slováci z druhé strany řeky Moravy udrží Slovácký krúžek Bratislava v činnosti i do dalších desetiletí. V tomto směru bychom měli jít dále po cestě, kterou jsme nastoupili ještě za Jana M. Krista a pokračovali po ní pod vedením Václava Štěpánka.

Významnou součástí krúžku je chasa, nebo-li taneční složka, která je pro nás zdrojem mladistvého elánu a energie ať už v tanci, zpěvu nebo organizační činnosti. Jsou to právě členové chasy, kteří přinášejí na naše besedy či plesy ten potřebný náboj a veselí, tak typické pro zábavy na Slovácku. Velký kus práce odvedli členové taneční složky zejména při oslavách 100. výročí. Trošku mě však mrzí, že neprojevuji větší zájem o oblast spolkově-národopisné činnosti krúžku, nicméně věřím, že se to bude postupně měnit s přibývajícimi roky, tak jako tomu bylo v mojí generaci. Z hlediska lepšího zvládnutí tanců a písní by tanečnickům jistě prospělo, kdybychom pro ně čas od času zorganizovali podobné výjezdové taneční soustředění jako bylo ve Filipovském údolí

Slovácký krúžek v Brně

na Hornácku při přípravě 100. výročí. Nebylo by to v krúžku nic nového, nýbrž jen jakési navázání na praktiky zavedené již v minulosti manžely Páčovými, Zdenou Jeřínkovou a Janem M. Kristem.

Bude rovněž třeba zamyslet se nad tím, proč děvčata a chlapci odcházející ze Slovácku, nenacházejí zatím cestu do taneční složky a najít způsob, jak je činnosti krúžku zabudovat (možná by stálo za úvahu zřídít pro ně v taneční složce něco jako „juniorku“ pro „náctileté“).

Domnívám se, že je škoda, že námi vychovaný dorost nakonec odchází do jiných brněnských souborů. Kvalitě taneční složky by jistě prospělo i to, kdyby v jejích řadách bylo více chlapců a děvčat ze Slovácka, kteří působí nebo působili v domácích dědinských souborech. Nejsm si však jist, je-li stejná vůle i v taneční složce samé.

Nedostatek členů pocházejících z jednotlivých regionů Slovácka pociťuje i mužský sbor. Např. z Hornácka není ani jeden člen sboru, je tudíž těžké požadovat od členů zpěv v dialektofonickém nářečí (jak já říkám ve „spisovné hornáctině“), když pořádně nikdo neví, jak má určité slovo správně znít. Klasického Podlužáka ve sboru v současné době rovněž nemáme (snad budeme muset vypsat konkurs nebo co). Nicméně neházíme ve sboru flintu do žita a stále doufáme, že nás jednou nějaký „roduvěrný“ Hornák či Podlužák posílí.

Do problematiky ženského sboru (bohužel nebo možná bohudík) nevidím, takže se jeho činnosti dotknou jen velmi letmo. Mám radost, že sbor pravidelně cvičí pod kvalitním vedením Y. Janoškové a hlavně, že to našim děvčatům stále moc pěkně zpívá. Navíc mají mezi sebou i výborné sólistky, což umocňuje umělecký zážitek diváka při jejich vystoupeních. Na rozdíl od mužského sboru cítí zřejmě větší vzájemnou zodpovědnost za výsledek svých vystoupení na veřejnosti, a proto vystupují většinou v plném nebo téměř plném počtu (líbilo se mi, jak zazpíval ŽS v přestávce Slováckého plesu a doslechl jsem se i o dobré prezentaci ŽS na letošním „Fašiangovém večierku“ Slováckého krúžku Bratislava a Skaličanů ve Stupavě).

Nezbývá než si přát, aby ta chuť do zpěvu ženskému sboru co nejdéle vydržela.

Životně důležitým článkem krúžku byla od začátku jeho vzniku až po dnešní dobu cimbálová muzika. S velkým uspokojením mohu konstatovat, že muziku máme a navíc velice dobrou.

Její dlouholetý primáš a vedoucí Ing. Josef Pokorný není sice primášem bytostně srostlým s některým ze slováckých regionů, o to větší má však repertoárový záběr a univerzalitu. Je pravda, že sedláckou nehraje jako některý z hornáckých primášů (to snad není ani účelem), avšak zahraje kromě sedlácké také všechny tance a písně z jiných regionů Slovácka, což je pro krúžek to podstatné. Co by nám byl platný vynikající hornácký primáš, který by nezahrál vrtěnou, skočnou či sedláckou. Jožka navíc oplývá neutuchající chutí hrát a zpívat (někdy až moc) a s velkou obětavostí pokrývá

Slovácký krúžek v Brně

s muzikou drtivou většinu akcí krúžku. Jen málokdy se stane, že z rodinných či pracovních důvodů hrát nemůže. I jemu a celé muzice bych chtěl touto cestou poděkovat a vyjádřit přesvědčení, že muzika bude fungovat nadále tak dobře jako doposud.

Ještě aspoň několik vět k činnosti našeho dětského souboru Slováček, který, jak známo, po léta obětavě vede Pavla D'Ámbrozová. Byl jsem velmi příjemně překvapen vystoupením dětí ze Slováčku na oslavě 100. výročí, a to jak těmi nejmenšími, tak těmi, kteří už vzhledem k věku ve Slováčku končí. Podobně jako na mě, udělaly velký dojem děti ze Slováčku také na našeho bývalého člena a významnou osobnost slováckého národopisu MUDr. Jana Pavlíka, který se v tomto smyslu vyjádřil ve svém hodnocení slavnostního programu na Stadionu.

Považuji za velmi dobré, že Slovácký krúžek prostřednictvím Slováčku nabízí dětem jinou kulturu, než je ta dnes tak rozšířená kultura počítačová. Ve Slováčku mají děti pod odborným vedením možnost pohybu, tance, zpěvu, případně i hry na hudební nástroj. Zároveň se u nich vlivem tance a zpěvu lidových písní prohlubuje citová stránka jejich osobnosti, jakož i láska k naší zemi. Jak jsme se mohli přesvědčit na oslavě 100. výročí, vychoval Slováček za posledních 10 – 15 let několik talentovaných muzikantů, zpěváků a tanečníků. Je jen škoda, že jsme je zatím nedokázali vhodně začlenit mezi dospělé. Toto zůstává naším úkolem do budoucna.

Na závěr jsem si nechal „súdnú stolicu“ a ostatní „řadové“ členy krúžku. Bez členů „súdné stolice“ by rovněž krúžek nebyl tím, čím je. Oni představují to vzácné, co náš krúžek má a co mu mnohé spolky mohou závidět – totiž kontinuitu a spojení s minulostí krúžku, kterou prošlo už tolik vynikajících osobností spojených se Slováčkem. Navíc se ještě řada členů súdné stolice přes svůj pokročilý věk dodnes aktivně podílí na činnosti krúžku ať už členstvím ve výboru nebo výpomocí při jednotlivých akcích. Za to jim patří můj velký obdiv a upřímný dík.

Svoji nezastupitelnou roli však mají v krúžku i tzv. řadoví členové, kteří se zapojují do dění v krúžku na besedách u cimbálu a navštěvují jednotlivé akce pořádané krúžkem. Bez jejich členských příspěvků, darů do tomboly či finančních darů by krúžek sotva mohl žít tak bohatým spolkovým životem. Je škoda, že většina těchto tzv. řadových členů nemá větší ambice mluvit do toho, co se v krúžku děje a kdo jej vede. K tomuto názoru mě vede tradičně velmi nízká účast z řad těchto členů na valných hromadách, kde se právě o těchto věcech hlasováním rozhoduje a kde by se k činnosti krúžku mohli vyjádřit. Jsme samozřejmě rádi za každého nového člena, který rozšíří naše řady, byť pouze v roli platícího člena či dokonce jen příznivce, který rád navštěvuje naše akce a je mu u nás dobře.

K tomu, abychom mohli uskutečňovat tak bohatou spolkovou činnost, je zapotřebí kromě úsilí a práce mnoha členů také značných finančních prostředků. Jejich zajišťování formou sponzorských příspěvků zůstává trvalým úkolem pro nás pro všechny, ať

Slovácký krúžek v Brně

už se jedná o výbor, složky či jednotlivé členy. Získávání financí bude vzhledem k tíživé ekonomické situaci zřejmě čím dále obtížnější a nejsou jisté ani dotace z magistrátu či kraje. Bude proto nanejvýš nutné hospodařit s našimi finančními prostředky velmi obezřetně. Jinak řečeno, bude třeba šetřit, kde se dá.

Vážení krúžkaři, milí čtenáři Krúžkozoru!

Taková je tedy moje představa o tom, jak by měl krúžek fungovat, jakým směrem by se měl v následujících 2 – 3 letech pod mým vedením ubírat.

Byl bych velmi rád, kdyby jednotlivé složky našly mezi sebou společnou řeč, kdybychom se dokázali oprostít od různých osobních animosit (tak už to holt mezi lidmi bývá, že někteří jsou si navzájem více nebo méně sympatičtí) a kdyby v krúžku trvale zavládly vztahy založené na vzájemném přátelství a důvěře.

Věřím, že budou-li jednotlivé složky krúžku spolupracovat tak, jak to předvedly při přípravě a na akcích ke 100. výročí, bude naše činnost úspěšná a bude nám všem přinášet radost a potřebné uspokojení.

Miroslav Hebron

Folklorní akce

Koledování v Březině

Předvánoční čas má mnoho půvabů pro všechny, ale pro nás – krúžkaře - ještě víc. Patří mezi ně i milá povinnost ženského sboru přispět svým vystoupením ke koloritu některých akcí, jež se v době adventu již staly tradičními. Jedna z nich je obzvlášť jímavá, protože je prodchnuta výtvarnem a krásou předhůří Vysočiny: vernisáž v Galerii „Skleněnka“ v Březině poblíž Tišnova.

Stejně jako předchozí léta nás k účasti vyzvala Zdena Kristová, která je rovněž aktérkou tohoto výtvarnického počínu. Já jsem se moc těšila, protože zatím vždy šlo o příležitost nasát neopakovatelnou atmosféru prostředí i vystavovaných výrobků, tématiky se vztahujících k období nadcházejících Vánoc.

Odvoz jsem tentokrát sehnala prostřednictvím kamaráda – šermíře, který se ochotně vyvázal z povinností ke své početné rodině (je to tentýž, který zapůjčením dalšího vozidla bezplatně vypomohl i při oslavě našeho 100-letého výročí). Osm nás tedy tranzitem vyráželo v neděli 7. prosince v poledne od brněnského nádraží, zbytek se dopravil po vlastní ose. Celkem se nás na místě sešlo 11, byť bez vedoucí zpěvačky, jejíž roli pro tento případ převzala Eva P., volíc repertoár i tóniny.

Vernisáž pořádala sklářská výtvarnice Alice Dostálová na svém krásně zrekonstruovaném statku, v jehož koncepci i detailech je umělecké cítění opravdu znát. Ve všech prostorách statku byly vkusně naaranžovány její skleněné výrobky i výrobky dalších umělců jiných odvětví – především betlémy a jiná vánoční témata v provedení vosko-

Slovácký krúžek v Brně

vé batiky, šustí, perníku, keramiky, taktéž malované, vystřihované, vyřezávané. Největší pozornost budil velký dřevěný mechanický betlém a dojem dotvářela stylová a nápaditá výzdoba všech výstavních prostor i

nádvoří statku včetně stodoly a chlévů. Vůně horké medoviny, distribuované nám i návštěvníkům, s tím vším dohromady vyvolávala náladu, jaké sebeefektivnější městská výzdoba nemůže nikdy docílit. Počasí nám také docela přálo, mrholit začalo až v úplném závěru vystoupení.

Po převlečení do hornáckých krojů (s vydatným tepelným pojištěním) a malém občerstvení (s vínkem – kvůli rozezpívání...) jsme nastoupily na dvůr před velký papírový betlém, vytvořený místními školáky, a zpěvem uvítaly vstupující návštěvníky, kterých bylo docela hodně. Zpívaly jsme samozřejmě jen koledy v rámci několika pěveckých vstupů, mezi nimiž jsme se honem běžely zahřát dovnitř. Milé bylo, když se k našemu zpěvu přidávali také návštěvníci včetně dětí.

Pochopitelně jsme si nenechaly ujít i prohlídku všech nádherných expozic a vlastní nákupy dárečků. (Při tom všem jsem poněkud opomněla dořešit vyzvednutí Bohunky P. od vlaku – naštěstí se sama dopravila stopem - že by vzpomínka na mládí?...)

Když se většina návštěvníků k večeru odebrala domů, odložily jsme kroje a vrhly se na připravenou hostinu, která zasloužila – jako pokaždé - velkou pochvalu. Mezi domácími a jejich přáteli jsme ještě vychutnávaly přívětivou a pohostinnou atmosféru, která záhy přerostla v další zpívání, ale náš part brzy převzal starší pár - klavírista a školená zpěvačka, jejíž kvality by bylo škoda rušit naším zpěvem – tak jsme hlavně poslouchaly. Byl to vskutku milý a kultivovaný závěr již neoficiálního programu. Na památku jsme ještě od uznalé hostitelky dostaly dárečky – malé skleněné figurky, a šoférovi byly proplaceny pohonné hmoty (víc si neřekl).

Cesta zpátky ubíhala i potmě vesele a ochotný šofér Luboš nás ještě skoro všechny rozvozil až k bydlíšti.

Takže Alice a Zdeno – díky za opravdu pěknou akci!

Jiřina Lacinová

Vánoční vystoupení – Louka, Šumavská (13.12., 17.12.)

Rok se sešel s rokem a Vánoce na dohled.

Ve Znojmě už pro nás pomalu šňoří kostel a pečou řízky. My - vycuclí ze stoletých oslav a času málo. Co s tím?

Mírek Dostál ve spolupráci s Petrou Haluzovou připravili pěkné nové vánoční pásmo – bohužel až příliš nové...To se přeče za ty tři týdny nemáme šanci naučit – tolik neznámých textů i melodií a jen tři společné zkoušky! Někteří to rovnou vzdali, zbytek se křečovitě o cosi snaží, ale výsledek pořád vyhlíží příšerně. Režisér Jirka Kroulík ke konci také vyjadřuje zaječí úmysly, protože si zaručeně uříznem ostudu. Ale přijít

Slovácký krúžek v Brně

o tuto příležitost (Loučtí si jistě zařídí náhradu) by byla škoda. Tak pilujem a na zkouškách se dokonce neprojevuje obvyklá nekázeň, ve složkách se ani moc nehádají...

Poslední nácvik na místě krystalizuje pod kritickým okem Jirky K. a Elišky Pospíšilové v jakýsi útvar, který by snad už k něčemu vypadat mohl. Naštěstí je pěvecké obsazení lepší než vloni (hlavně chlapi), jen ve Slováčku zpěv trochu skřípe (ti zdatnější ještě nedorazili).

Mírek D. nasadil do akce celou rodinu včetně bratra, Dáša šije poslední noc horkou jehlou – ale efektně - kostýmy, sama přebírá roli Panny Marie, do trojice králů je vtažen i nic netušící šofér Bolek.

Vystoupení před nabitým kostelem probíhá za našeho plného soustředění – a vida, pomohlo to: na rozdíl od loňska není jediná chyba! Dopadlo to nakonec výborně, což asi nikdo z nás nečekal, i děcka to zvládla dobře a líbila se. Takže máme rezervy – příjemně zjištění. A soubor projevil nebývalou soudržnost – další pozitivum.

Po vystoupení jsme sestoupili k prohlídce krypty s odborným výkladem, prohlídka podzemí pokračovala i do vinařských provozů, uklidnil nás na tabulce zapsaný aktuální stav lahví – 526.130 (je to v suchu...), a pak jsme se ve štukovém sále vrhli na připravené pohoštění – zase roh hojnosti a výtečná vínka, poněkud svatomartinská.

Zábava s muzikou pak pokračovala vedle, ale část nás využila nabídky místního pana galeristy k prohlídce plodů výtvarnických session, které se v prostorách tohoto premonstrátského kláštera pořádají. Nejdříve výstavka betlémů v různém pojetí a ztvárnění – nejoriginálnější se nám jevil betlémek ze špuntů (opravdu stylové). A pak několik galerijních sálů s nádherným souborem výrobků autorů i zvukných jmen, vše s vinařskou tematikou. Ukázalo se, že jde o téma opravdu nosné, protože tolik nápadů v provedení tolika technik a materiálů jsem ještě neviděla. Víno je asi nejvíce inspirativní námět vůbec – i ta láska se v něm promítá.

Po návratu zábava v plném proudu, místní muzikanti přebírají part, vše je spontánní a vůbec se nám nechce skončit. Pochopitelně se pak zpívá i v autobuse, přestože venku se rozpršelo.

Pár dní nato jsme – tentokrát už trochu personálně oslabeni - program předvedli i na vánoční besedě na Šumavské. Teď už to bylo bez nervozity, tak jsme si to vychutnali. Ženské nachystaly svícínky z jablíček a krušpánku, vánoční cukroví i jiné pochutiny, zase byl nainstalován papírový betlém, takže atmosféra mile vánoční. Po našem vystoupení převzaly od starosty ocenění za zásluhy pro krúžek Yvona Janošíková a Bohunka Pavlíková. Své kulatiny (na které nevypadá) oslavoval Marian Breš, včetně tradičního kolečka. Členové si navzájem předávali malé dárečky, ovzduší překypovalo pohodou, přátelstvím a radostí z nadcházejícího příchodu Spasitele. Asi proto nám bylo povoleno veselit se do pozdnější hodiny než obvykle.

Kristus Pán sa nám narodil...

Akce Kulový blesk aneb 12. ročník pochodů

Letošní pochod byl právem vyhlášen akcí „Kulový blesk“. Patrně vlivem vyčerpání kolem přípravy oslav a následně vánočního programu neměl nikdo „hlavu“ na naplánování trasy. Na poslední chvíli jsem zkusila jednu možnost, ale po zjištění, že hospoda v cíli má zavřeno, jsem ji zavrhla. Stejně jako již klasické Bílovice. Chut' k výšlapu však byla, proto jsme všichni přivítali návrh Hanky Macháčkové na okruh a malý košť ve sklepě. „Ale bude to kratší než loni, půjdeme jinou cestou.“

Na nádraží se nás sešlo 18, z toho plná polovina nováčků: D' Ambrosovi, Helena Beránková, Brešovi, Jarmila Valová, Mírek Dostál s Dášou a Mírek Hebron. V našem voze se netopilo, ale jen Helena zdrhla dopředu. Zahřejeme se jinak (průvodčí pravil, že bude namazaný jenom z těch výparů!). Třeba na zdraví čerstvé Hebronovic vnučky Štěpánky (24.12.) je třeba se napít. Jiřka si posadila milé psisko Ferdu na klín a v 9,46 spořádaně odjedeme.

V Silůvkách čekali Macháčci taktéž vybaveni tekutým ohříváčem. Absolvovali jsme asi 15 fotek „před“ a vyrazíme dědinou vzhůru. „Jak to bude dlouhé? - Nic moc, mezi 6 – 7 km.“ Stačí, aspoň jsme venku.

Hned na prvním kopci máme zastávku, těch zdravotních i pitných bylo letos požehnaně. Zima a nepříliš dlouhá trasa udělaly své. Mirkova hruškovice získala určitě 1.místo ve vzorcích, stejně jako něčí meruňka a moje grappa. Byly jediné, ale všechny fakt dobré. Lojzův svařák měl tentokrát konkurenci v Pavlovu. Jiřka nabízela zázvorový čaj se sangriou, já obyčejný s rumem. A Ferda, když nedostal ochutnat, „zašněroval“ D' Ambrosovy vodítkem.

Táhli jsme dál do polí. Za humny pěkně vyfukovalo a sníh nikde, jen sem tam poprašek. Na „nejvyšším místě“ jsme popřáli Lojzovi ke včerejším narozeninám. Jirka M. se snažil přiblížit zvědavcům, kde se asi nacházíme. Pavla se některý z dobráků ptal, nač ty pruty (turistické hole v batohu, zůstaly tam). To Fajo s nimi trajdal a brblal, že prochladne, když každou chvíli stojíme.

Výšlap nám trval asi 1,5 hodiny. Něco po poledni scházíme ke sklepu. Rozkaz zněl: odložit a dolů! Jirka naléval veltlín a trošku se pozpěvovalo. Někteří z nás si všimli, že v čele sklepa od loňska přibyl archiv.

Přestěhovali jsme se k dlouhému stolu nahoře a podával se guláš! Byl výborný, ale s obědem jsme fakt nepočítali. Ještě něco sladkého, kafe, pivo... a zase zpěvy. Bylo nám tu dobře, ale nemohli jsme to natahovat. I tady se večer bude slavit. Oběma Macháčkovým patří opět náš dík (Hanka má víc práce!).

Před třetí jsme odrčeli. Cestou byl na programu společný Silvestr, kam se někteří chystali. Jarmila nás pozvala na nedělní bruslení na přehradě (patrně patří mezi otužilce, já bych se ještě nekoupala). U nádraží nastalo veliké loučení a potom už rovnou

domů. Takový průběh posledního dne roku se mi docela líbil, není nutné „ukrutné veselí.“ Na druhou stranu musím přiznat, že dobrou partou s kytarami bych nepohrdla (folkloru je dost). Třeba někdy příště.

- JA -

Když něco končí, tak něco jiného začíná - Silvestr 2008

Když dnes o něm začínám psát, připadá mi, jakoby už byly v minulém století. Tak rychle letí čas, který vše dobré i zlé odvané a jen některé zážitky přece jen utkví ve vzpomínkách.

Vypadalo to totiž ještě pár dnů před Silvestrem, že ani žádný nebude, protože zájemců o to v tento den se sejít bylo pramálo. Jen několik skalních mi tiše prohlásilo, že si neumí Silvestra doma v papučích a u televize vůbec představit. A tak se nás nakonec sešlo ve sklípku na Křenové nad očekávání dost, celkem 16 a každý se svou specialitou. Nechyběla ani naše Bohunka se svými dobrotami: vynikajícími křenovými závitky a jednohubkami s nivou a hrozny. Protipólem byl Miloš Medovarský s vynikajícími vzorky vín. Obdiv získali ti, kteří odpoledne absolvovali hrdinně pochod při nevlídném počasí do Mělčan, a přesto došli: Ujo Fajo, Brešovi aj. Přišli sice o chvíli později, ale pěkně vymrzlí a zdálo se, že i náležitě unavení. A tak jsme začali naprosto netradičně, právě uvařenou zelňačkou, pěkně horkou. A jak přišla k chuti, tak se pod dalšími doneseným dobrotami prohýbal stůl, v příjemném teploučku se lehce popíjely vzorky přinesených vín, povídkalo se o všem možném, samozřejmě pomluvili se ti ostatní, co nám chyběli, zavzpomínalo se na to, co jsme v roce 2008 prožili... dobrá vůle byla mezi námi všemi. Několikrát jsme drželi i strašidelnou černou hodinku, pokaždé když nám vypadly pojistky a my ne a ne najít sirky k zapálení svíčky. Údělu dveřníka i hostitele se tentokrát ujal Mírek L., nikomu nechybělo ve skleničce víno a on - sportem ke zdraví - běhal otevírat a pokud je známo, tak ještě v novém roce žil! Největším překvapením večera byla pro nás nečekaná přítomnost našeho pana primáše Pepy Pokorného (přiznám se, že už jsem ani neměla odvahu ho zvat, protože vždy vedl rodinný Silvestr doma a ani pozvání Šárky nepomáhalo). Celý večer byl usměvavý, pohodový, neustále s písní na rtech i ve svých houslích, s doprovodem Jožky Dokoupila a bubínky Jiřinky Lacinové. Když se pak Pepa rozhodl odejít v nejlepším těsně před půlnocí domů, jako spořádaný otec za svou rodinou, litovali jsme. Ne dlouho, neboť neuplynulo ani 20 minut a byl zpět pro zapomenuté doklady a klíče. A tak jsme mu na půlnoc jen znovu popřáli, stejně ji musel strávit na cestě za volantem a jistě se zpěvem na rtech...

My ostatní jsme půlnoc ve zdraví a štěstí přežili a rozcházel se z již uklizeného sklípku asi hodinu po půlnoci.

A tak přejeme Vám všem členům SK, přežití roku 2009 bez újmy na zdraví, bez nehod na cestách i v osobním životě. Těm mladým to, co už dnes není samozřejmostí – mít svoji práci a peníze za ni, sílu probojovat se současnou krizí. Důchodcům přejeme dostatečné důchody za celoživotní práci tak, aby nemuseli obracet každou koru-

Slovácký krúžek v Brně

nu. Prostě přejeme si navzájem pro všechny jen to dobré, a aby se vše dobré jen dobrem vracelo. Hodně štěstí !!!

BR

Začala nám i folklorní plesová sezóna

- Fašankovým večerem ve Stupavě 31. 1. 2009

Jako každoročně obdržel náš krúžek pozvání Slováckého krúžku z Bratislavy a to na jejich Fašankový večer. Každý rok jezdí naši mladí tanečníci vlastním osobním autem a vracejí se nadmíru spokojeni a nadšeni přátelskou atmosférou. Tak se i letos vypravili stejně, protože se již nedostali do vypraveného mikrobuse pro 14 a na velký autobus nás zase bylo málo. Sešla se tak pěkná parta věkově různorodá, ale vůči sobě nadmíru přátelská. Nechyběli oba místostarostové Ujo Fajo a Jirka Kroulík, který vyfasoval zlatý volant. K mému překvapení nás bylo dost členů krúžku, kteří - ač služebně starší - ještě na plese v Bratislavě nikdy nebyli a jeli tam poprvé.

Všichni účastníci zájezdu mikrobusem Bolka Vaverky byli dochvilní, a tak se nám dokonce povedlo vyjet ještě před stanoveným odjezdem. Získali jsme tak časový náskok, který se nám velice hodil na převleky do krojů před zahájením slavnostního večera.

Uvítání bylo srdečné, přátelské, moc jsme se navzájem na sebe těšili. Večer pak začal defilírkou krojovaných SK Bratislava, SK Brno a souboru Kunovjan. Po úvodním uvítacím slově starosty, jehož krédem bylo motto z Prodané nevěsty: Proč bychom se netěšili, když nám pánbu zdraví dá... zazpívaly ženský a mužský sbor SK Bratislava. Ani nevím, z které hlavy byl nápad se přidat a zazpívat i my - členky ženského sboru a tanečnice. Jaká prozíravost, že jsme již během roku nacvičily společně pásmo. A tak i bez zkoušení nastoupilo nás 7 statečných, ale švarných dívčín. Na mrknutí oka se stala naší uměleckou vedoucí Hanýžka, udala tón – naprosto skvěle - a my zazpívaly čardáše. Povedlo se, sklidily jsme zasloužený potlesk. A aby to nevypadalo, že když nikdo nás nikdo nepochválí, chválíme se tedy samy, dodatečně nás ještě chválili i diváci, že jsme prostě byly skvělé. A tak jsme jako vždy se ctí reprezentovaly Slovácký krúžek Brno.

Celý večer už jsme byli všichni živí, spousta různorodé zábavy nejen u cimbálu, ale i při taneční muzice a rokenrolech. Všichni jsme s vervou tancovali, tanečníci se předvedli ukázkami tanců z regionů a sklidili zasloužený potlesk. I ti tak mají gloriolu slávy za skvělou reprezentaci SK Brno v zahraničí. V tombole pak naši mladí vyhráli několik méně významných cen, ale Jana Lojková se stala okamžitě po výhře dobrou partí – získala balíček snů. Celý večer jsme konzumovali obložené mísy, slané pečivo k vínu i vynikající koláče. A to jsme ještě dostali večeri. Všeho bylo a dobrého až moc. Ani jsme to nebyli schopni všechno sníst. I proto jsme se rozhodli vše oplatit na našem plese a každá z nás něco dobrého připraví.

Slovácký krůžek v Brně

A jak to vypadá s eury? Tak např. tombolu jsem si kupovali za české koruny, občerstvení pak platili za eura v celkem přijatelných cenách, např. sedmička vína za 3,30. Jen sami Slováci si jaksi ještě na změnu nezvykli a musí stále přepočítávat.

V dohodnutou dobu odjezdu jsme se pak všichni vzorně sešli v buse, i přes to, že jsem musela Bolka a některé vyzvedávat již oblečené z parketu - prostě v nejlepším přestat.

Celou cestu někteří zpívali, někteří probírali dojmy. Bolek Vaverka nám pěkně zatopil a vezl nás rychle, leč spolehlivě a bezpečně, zasloužil si díky i potlesk přítomných. Stihli jsme rozjezd ve 3.00 a šťastně se dostali domů. Při ranním probuzení do sněhové nadílky přetrvává dobrý pocit z krásného večera, plného nejen zábavy, ale i vzájemného přátelství a soudržnosti. A tak si myslím, že důležité je, že mezi námi Čechy a Slováky zmizely hranice, jsme si blízcí svou duší i srdcem a politika mocných nás nerozdělí.

BR

Tradiční moravský ples v Praze 21. 2. 2009

Srdečně zdravím všechny krůžkaře. I když jsem obešla snad úplně všechny na sále a dala vědět všem složkám, přihlášených na zájezd do Prahy bylo nakonec jen 9. A tak jsem jsme jeli jen minibusem s tím, že jeden z nás musel zůstat doma. Gentlemansky se projevil Dr. Lejsek, který ačkoliv se připravoval na různá setkání v Praze, nakonec mi vytrhl trn z paty a zůstal doma, za což mu patří především můj osobní dík. A jak to bývá, za to mne hned na to potrestal snad sám Bůh, protože jsem doma zapomněla fěrtoch a tak jsem se nakonec nechala umluvit, že ve spojení s krpci se jedná o pracovní kraj z Kopic. (Ale kdo ví, co se vše kdysi na Kopicích odehrávalo a zda zrovna tato varianta nebyla sexy.) Nicméně jsem znejistěla, raději se moc neprojevovala a posedávala v zadní části sálu až do doby, kdy jsem se převlékla. Ostatní dostáli slovu a i když si byli nuceni kraj zapůjčit, skvěli se při slavnostním defilé v plné parádě. Nechali jsme hezky pozdravovat od nepřítomných: našeho starosty a místostarostů a zpět jsme přivezli pozdravy od starosty SK v Praze Mirka Říhy, Bruna Vogniče, jeho ženy, sestry Jindry, Karla Medka, který měl na starosti pitný režim a rozhodně nezahálel, a dalších, kteří nás přišli pozdravit. Mezi hosty se objevil i Mirek Žajdlík, zvláště vítaný s 5 l demižonkem dobrého bílého.

Program plesu byl jako vždy nadmíru bohatý, hrála dechová hudba Podlužanka k tanci i poslechu na hlavním sále, v ostatních prostorách hrály CM Burčáci, CM Žandár, CM SK v Praze, Valašská Kyčera, Valašská Rusava, CM Jiřího Janouška, CM Hanák a jiné CM. Představili se nám ve svých překrásných krajích a se svým programem Hanáci z Troubek, Valašský soubor Krušpánek, Chasa z Velkých Pavlovic, mužské a ženské sbory z Míkovic a Javorníka, soubor Rusava a pořadatelské soubory z Prahy: Moravští Slováci, Hanáci, Valaši a SK v Praze v hornáckých a kyjovských krajích.

Slovácký krúžek v Brně

Spolu s námi tak uzavírali průvod i spřátelený SK a Skaličané v Bratislave, se kterými jsme se bavili celý večer a posedávali s nimi u stolů. Ti obzvláště překvapili, protože se původně omluvili, že nepřijedou a rozhodli se doslova na poslední chvíli. To bylo pro nás milé překvapení, když jsme se s nimi shledali na sále. My se převážně bavili na horním podlaží a zatím nám

utíkal program dole, včetně her Hanáků, což jsme zjistili až ex-po, což nás samozřejmě mrzelo. Ale nedá se stihnout všechno. Ženské osazenstvo nadchla krása krojů, muže krása žen v krojích, všechny pak dobrá nálada a dobré víno. Čas rychle uplynul, půlnoc byla za chvíli a rozloučení bylo krátké s tím, že se rozhodně všichni uvidíme na setkání krúžků v květnu. A co zbývá dodat? Že to nemají v Praze lehké. Zorganizovat takový ples stojí nadlidské úsilí, spoustu práce, času, osobního nasazení, ale také získávání peněz a sponzorů. A že si ze srdce přejeme, aby „Naši Pražáci“ z Moravy vydrželi, vybojovávali si i nadále své místo na slunci, šířili v Praze krásné tradice - Moravské písně a tance, bavili se po našem a zachovali nám svou přízeň.

BR

Ostatní

Placení příspěvků

Na časté dotazy sděluji, že členské příspěvky je možno platit bankovním převodem ve prospěch účtu: 134 344 3369 / 0800,

variabilní symbol: číslo průkazky,

zpráva pro příjemce: jméno a příjmení člena.

Před zápisem do průkazky členství prokážete bankovním výpisem.

hospodář

Slovo na závěr

Redakce časopisu děkuje svým čtenářům Krúžkozoru za přízeň, kterou ji věnovali.

Svou činnost skončila v lednu na VH po pověření jinými úkoly.

Toto vydání vzniklo již jaksi nadplán z příspěvků, které nám naši dopisovatelé ještě ze setrvačnosti poslali.

Doufáme, že se najdou zájemci o pokračování v redakční práci!

VL